ANUL III. — Nr. 898. O SINGURĂ EDIȚIE LUNI, 29 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 lei; în străinětate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.80 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Insertiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 29 Iulie 1891.

SEPTAMANA

Douĕ-spre-zece zile în șir aŭ ținut serbările de la Cronstadt în onoarea escadreĭ franceze. In acelaș timp, la Cherbourg, vasul rus *Amiral Kornilof* era sĕrbătorit de populația franceză.

Și la Cronstadt și la Cherbourg s'aŭ rostit discursurĭ și toasturĭ semnificative; Țarul chiar a eșit din rezerva sa autocratică schimbând telegrame cu D. Carnot și cu primarul din Cherbourg.

In sfârșit, pe spinarea prieteniei franco-ruse s'a băut multă șampanie și s'a vĕzut licărind în Cronstadt, Petersburg și chiar în Moscova o scânteie de libertate. *Marseilleza*, imnul revoluțiuneĭ, a resunat în palatul Țarilor și pe stradele Capitaleĭ absolutismuluĭ; poporul a avut un moment în care i s'a dat voie să facă manifestații politice, apoĭ totul a reintrat în liniștea și regimul poliției ruse.

Ce e maĭ nostim, este faptul că *Marseilleza* s'ar fi cântat în Rusia cu cuvinte cu totul antirevoluționare și rusești.

Pe de altă parte, ziarul *Justice*, organul luĭ Clémenceau, șeful radicalilor, se exprimă ast-fel asupra vizitei floteĭ franceze la Cronstadt:

„Este pacea maĭ asigurată acum după părăsirea apelor de la Cronstadt; orĭ resboiul e maĭ amenințător? Ce rezultat va avea această legătură minunată dintre republică și autocrație? Fi-va pruncul republican saŭ cazac? Intrebările acestea se impun și cer un respuns. Ceea ce însă se poate susține fără teamă de contrazicere este că menținerea păceĭ e de cel maĭ mare interes acum ca și maĭ 'nainte. Resboiul e hrana despotismuluĭ; pacea e hrana libertățeĭ. Este de temut o întoarcere la șovinism. Păziți-vĕ de șoviniștĭ".

In schimb, ziarul monarchist *Le Gaulois* se bucură de vizita marinarilor francezĭ la Cronstadt și Petersbug, căcĭ acolo eĭ aŭ putut să vadă cât de bun e traiul unuĭ popor inconscient și fanatic sub regimul monarchic absolutist.

El dorește decĭ ca aliața franco-rusă să redea francezilor dorul monarchieĭ.

Paște murgule!...

*

In toată Elveția s'a serbat a 600-a aniversare a confederațieĭ și poate nicĭ odată o serbare națională n'a fost așa de simțită și de împărtășită de un popor întreg, liber și conștient de drepturile sale.

Miezul serbăreĭ a fost în cantonul Schwytz, leagănul primitiv al unireĭ celor treĭ cantoane Schwytz, Uri și Unterwalden (1291).

Serbarea s'a început printr'o piesă alegorică, în care s'aŭ reprezentat principalele momente ale Istorieĭ Elvețieĭ.

Delegatul cantonuluĭ Schwytz a ținut un discurs foarte aplaudat, în care a spus că Elveția a realizat libertatea și egalitatea și că maĭ trebue să realizeze frăția.

Această declarație e cam hazardată azĭ, când egalitatea și frăția atârnă de capital.

De aceea, maĭ bine era ca D-nu Göttisheim (acesta e numele oratoruluĭ) să fi urat aducerea la îndeplinire a egalitățeĭ și frățieĭ.

Dar în sfîrșit, serbarea a fost strĕlucită și a avut o calitate pe care n'o aŭ serbările monarchice: n'a fost oficială și polițienească; ci întreg poporul elvețian cu mintea și cu inima a luat parte la dênsa.

*

In partidul național irlandez s'a petrecut acum un fapt, care poate să aibă o înrîurire decisivă asupra situațieĭ Irlandeĭ.

Parnell, vĕzĕnd că odată cu prestigiul i s'a dus și popularitatea, a căutat să'șĭ creeze o popularitate nouă. El a reînoit decĭ programul sĕŭ într'un sens care convine de minune cleruluĭ irlandez, până azĭ dușmanul sĕŭ de moarte, și a emis ideia ca partidul irlandez să ajute pe conservatoriĭ luĭ Salisbury a se menține la putere, căcĭ eĭ vor realiza programul național.

Rezultatul a fost că popiĭ, — cărora proiectul Balfour, susținut de Parnell — le dă o situație preponderentă, aŭ primit cu mare mulțumire avansurile luĭ Parnell și s'aŭ schimbat din dușmanĭ în prietinĭ. Guvernul Salisbury de asemenea încurajează pe Parnell, pentru ca la viitoarele alegerĭ să fie susținut pe baza *Home-rule*-uluĭ.

Pe de altă parte, disidențiĭ irlandezĭ, la carĭ s'aŭ asociat acum O'Brien și Dillon, carĭ aŭ eșit din închisoare, aŭ apucat calea contrară.

Fracțiunea antiparnelistă, care e aliată cu liberaliĭ luĭ Gladstone, combate cu înverșunare pe conservatorĭ și va proclama poate în curînd pe John Dillon ca șef în locul luĭ Justin Mac Carthy.

In orĭ-ce caz, lupta dintre membriĭ partiduluĭ național irlandez, dacă e un rĕŭ pentru Irlanda, a avut meritul de a face din conservatoriĭ englezĭ niște partizanĭ aĭ autonomieĭ Irlandeĭ și din popiĭ catolicĭ irlandezĭ niște prietinĭ aĭ luĭ Parnell.

*

In țară, evenimentul cel mare este venirea D-luĭ Poni la ministerul instrucțiuneĭ publice.

Toată lumea, fără deosebire, așteaptă mult de la D-sa pentru școală; dar iarășĭ toată lumea se îndoiește că D-sa va putea face ce va voi, în mijlocul reacționarilor de carĭ e înconjurat. — Noĭ îĭ dorim izbîndă deplină, căcĭ D. Poni n'a intrat în minister pentru a fi ministru.

Pe de altă parte, ziarele liberale daŭ demisiuneĭ D-luĭ G. Dem. Teodorescu o versiune cu totul mincinoasă.

Ele spun că D. Teodorescu a fost congediat fără știrea sa și tocmaĭ când se aștepta maĭ puțin. Generalul Florescu ar fi telegrafiat D-luĭ Teodorescu că demisia i s'a primit, de și acesta n'o dăduse.

Din partea Generaluluĭ automat era cu putință și aceasta.

Neagu.

„Adevĕrul" la Iași

Iașĭ, 16 Iulie, 1891.

Domnule Director,

Nu maĭ avem la Iașĭ nicĭ o mișcare, nicĭ politică, nicĭ literară, nicĭ socială, nicĭ comercială, — nimic.

In oraș aŭ maĭ rĕmas numaĭ ceĭ carĭ n'aŭ ce să facă; dar toată lumea închipuită a se duce pentru câte-va sĕptămânĭ la vre-un stabiliment balnear saŭ măcar la aer curat a plecat de mult, care maĭ aproape, care maĭ departe de Iașĭ.

E pustiŭ orașul nostru de obiceiŭ, dar acum e maĭ pustiŭ de cât în tot-d'a-una. De ieșĭ pe stradă vezĭ icĭ-colea câte un om, — și pe la colțurile stradelor serjențĭ de oraș, carĭ cască de urît de când s'a isprăvit cu potopul de alegerĭ, pe care le-am avut anul acesta maĭ mult decât în orĭ-ce an.

* * *

Lumea care a maĭ rĕmas vizitează de douĕ orĭ pe săptămână: Joia și Dumineca, — Unghenil. Joia și Dumineca, pentru-că numaĭ Joia și Dumineca prețurile sunt reduse. De altmintrelea ieșeniĭ n'aŭ nicĭ o deosebită preferință pentru aceste douĕ zile ale sĕptămâneĭ, — și dacă onorabila Direcțiune generală a căilor ferate s'ar îndupleca să facă trenurĭ de plăcere între Iașĭ și Ungheni în fie-care zi, — în fie-care zi Ungheniĭ ar fi vizitațĭ de 7—8 sute, saŭ chiar 1000 de ieșenĭ, — ceea ce ar raporta zilnic onorabileĭ Direcțiunĭ un folos de 1000—1500 de leĭ și ar permite publiculuĭ nostru condamnat să rĕmâe în Iașĭ, să se ducă și el chip.. în vilegiatură.

* * *

La noĭ însă toate autoritățile înțeleg ciudat de tot chemarea lor în Stat. — și, firește onorabila Direcțiune a căilor ferate nu putea face excepție. Și fiind-că am zis *toate* autoritățile noastre administrative, care, cu toate insistențele publiculuĭ și ale preseĭ, nu voesc să facă cea maĭ mică înbunătățire la Unghenĭ.

O poveste veche spune că un smeŭ cerea în fie-care an câte o victimă, pe care locuitoriĭ din înprejurimĭ, de voe de nevoe, i-o dădeaŭ pentru ca să scape de persecuțiile luĭ. A trebuit să vie Fĕt-Frumos, să scape fata de împĕrat, care căzuse la sorțĭ să fie dată pradă nemilostivuluĭ smeŭ, pentru ca să dea piept cu el, să se lupte pe dreptate și virtute, să-l doboare și să-ĭ tae capul cu paloșu-ĭ lat.

Intocmaĭ ca smeul din poveste, Prutul face în fie-care an victime, așa în cât e proverbială pe la noĭ vorba că *nu se poate să nu înghită pe cine-va*; — și totușĭ D. prefect al județuluĭ nu vrea în ruptul capuluĭ să ia rolul luĭ Fĕt-Frumos, să pue capăt acestuĭ tribut anual, — de și lucrul ar fi foarte folositor și o asemenea hotărîre l'ar prinde bine pe unul din ceĭ maĭ de rasă ispravnicĭ aĭ D-luĭ L. Catargiu.

Anul acesta s'aŭ înecat doĭ nenorocițĭ; Duminică alțĭ doĭ de-abia aŭ putut fi scăpațĭ cu zile.... De ce n'ar face D. Prefect o intervenire pe lêngă comuna Unghenĭ, de ce n'ar cheltui, la rigoare, din baniĭ județuluĭ, pentru construirea unuĭ numĕr maĭ mare de cabine și pentru instituirea unuĭ modest serviciŭ de pază a celor ce se scaldă în Prutul liber?

* * *

Un prietin îmĭ scrie de la Slănic, că și acolo cea maĭ mare neorînduială domnește. Publicul e exploatat cu îndrăzneală, nu are nicĭ o comoditate, nicĭ locuințe bune, nicĭ viața eftină cum s'ar putea s'o aibă.... Și aceasta din cauză că Onor. Epitropie a Sf. Spiridon, dacă face câte ceva și maĭ nimic, este pentru ca favoriții sĕĭ se aibă prilej de gheșefturĭ și furăturĭ.

Pentru venirea Regeluĭ nu s'a crutat nimic. Arcurĭ de triumf, etc., în abundență. S'aŭ tăiat vr'o mie de brazĭ 'nalțĭ din ceĭ maĭ frumoșĭ, — carĭ nu vor maĭ putea fi înlocuițĭ prin alțiĭ de cât doar peste 2—300 de anĭ, — pentru a se face Mareluĭ Căpitan o primire maĭ . . . cum să'ĭ zic?.... maĭ *Regală!* — de și Marele Căpitan s'ar fi căzut să vadă băile așa cum sunt, iar nu înpopoțonate pentru mascaradele regale.

Ca să vĕ facețĭ o idee de dispozițiile de spirit ale D-luĭ Holban, fostul antidinastic înflăcărat, să vĕ comunic un fapt.

D-na Margareta C. Jecu, — una din puținele femeĭ române, care dacă se ocupă cu arta, nu consideră științele sociale ca o materie, asupra căreia femeeĭ nu-ĭ e ertat să gândească, — D-na Margareta C. Jecu, zic, se hotărăște să dea un concert la Slănic.

D. A. D. Holban, care socoate că dreptul de a gândi asupra problemelor sociale e un apanagiŭ excluziv al bărbaților, (ceea-ce nu-l împiedecă să le înțeleagă tot atât de mult, cât înțeleg eŭ limba chinezească!) D. A. D. Holban, fiind dată rĕutatea sa de suflet, care maĭ an a revoltat toată studențimea universitară de aicĭ, nu putea să erte D-neĭ Jecu credințele sale democratice, nu putea pierde prilejul de a arĕta tot disprețul sĕŭ pentru ideile socialiste, în a căror pricepere ar putea să'l concureze cel maĭ de rînd burtă-verde, nu putea în fine să nu'șĭ arăte și de astă-dată tot veninul.

Și ast-fel D. Holban, cu mameluciĭ sĕĭ și cu parte din așa poreclita elită socială concepe și esecută planul de a organiza un scandal pentru seara și în sala concertuluĭ, — și esecută el însușĭ acest plan, făcĕnd zgomot și ghidușiĭ nedemne de-a valma cu copiiĭ, cu câțĭ-va cuconașĭ necopțĭ la minte — și carĭ din nefericire pentru eĭ nicĭ n'or să se coacă vre-odată — și cu cuvîntătoarele-ĭ epitropiceștĭ care-l ascultă orbește de frică să nu fie dațĭ afară.

Publicul a rĕmas indignat de această necuviință și ceĭ ce n'aŭ avut încă prilejul să cunoască rĕutatea veninoasă a acestuĭ Domn, aŭ putut să vadă acum câtă micime de suflet se ascunde în el — în el care ar face maĭ bine să-șĭ păzească tâlhariĭ carĭ fură de prăpădesc din averea celeĭ maĭ însemnate instituțiĭ de binefacere din Moldova.

* * *

Intrarea D-luĭ P. Poni în minister a făcut o bună impresie la Iașĭ. Toțĭ speră că eminentul profesor va aduce ameliorărĭ însemnate învĕțămîntuluĭ de toate gradele, — și convingerea generală este că D. Poni se va retrage din minister în momentul când îngustimea de vederĭ a colegilor D-sale ar fi un obstacol pentru realizarea proectelor sale de reformă în învĕțămîntul public.

Iassiensis.

MEMORIU

Asupra efectuăreĭ vênzăreĭ moșieĭ Statuluĭ Deleanca din județul Ilfov

III

Partea a doua a lucrărilor de vênzare a uneĭ moșiĭ, constă în dispozițiunile următoare:

Planul de parcelare făcut de inginerul contractant se înaintează Primărieĭ din care face parte acea moșie, împreună cu un tabloŭ de suprafața, și prețul loturilor.

Sosind planul la Primărie se înscriŭ locuitoriĭ doritorĭ de a cumpăra loturĭ; și după trecerea de douĕ lunĭ, tabloul întocmit se înaintează Ministeruluĭ, care rânduește o comisiune, compusă din un delegat al Ministeruluĭ, recrutat din *funcționariĭ superiorĭ* și un proprietar *din ceĭ 20 maĭ greŭ impușĭ la foncieră din județul care se găsește situată moșia.*

Funcționarul Ministeruluĭ, în înțelegere cu delegatul proprietar, fixează termenul de vênzare, făcêndu'l cunoscut încă din timp primaruluĭ, ca, acest din urmă să aibă timp de a pune în vederea locuitorilor arătatul termen.

Sosind comisiunea la fața loculuĭ, cercetează actele și locuitoriĭ înscrișĭ, se admit ca bunĭ, după textul legeĭ, când întrunesc următoarele condițiunĭ:

a) Să fie adevĕrat Român saŭ naturalizat Român.

b) Să fie agricultor și muncitor de pămênt.

c) Să fie major.

d). Să fie cap de familie; văduvele cu copiĭ se consider ca capĭ de familie.

e). Să nu aibă de loc pămînt și numaĭ după îndestularea acestora să se complecteze celor ce lipsește până la concurența de 5 hectare.

Legea, dupĕ cât se vede, e bine făcută, căcĭ a avut ca țintă o împărțire pe pămînt de câte 5 hectare celor ce nu aŭ de loc și restul până la cincĭ, celor ce maĭ aŭ câte-ceva, cum sunt de esemplu foștiĭ clacașĭ ce aŭ luat pămînt ca palmașĭ și mijlocașĭ, formênd cu chipul acesta în țară o clasă de agricultorĭ cu câte 10 pogoane de cap de familie.

Are încă resonul de a nu înproprietări strĕiniĭ, de a nu da pămînt de cât la adevĕrațĭ agricultorĭ, eară nu la lăutarĭ, ferarĭ, cărciumarĭ, birjarĭ, servitorĭ, funcționarĭ, etc., care nicĭ o dată nu se vor ocupa cu cultura pămîntuluĭ.

Să arătăm acum, procedeul ce s'a întrebuințat cu efectuarea vânzăreĭ la moșia Deleanca.

De la sosirea planuluĭ la Primăriea Dridu, nu aŭ trecut nicĭ o sĕptămână, și fără a maĭ încunoștiința din timp pe primarul comuneĭ, s'a constituit comisiunea. E întrebarea: pentru ce nu s'aŭ lăsat cele douĕ lunĭ necesare, după cum în lege este scris, pentru ca cumpĕrătoriĭ să 'șĭ poată alege loturile?

Se va zice poate că încă din vara trecută s'aŭ făcut asemenea formalitățĭ; voiŭ rĕspunde însă că acele formalitățĭ nu maĭ aŭ astă-zĭ nicĭ o valoare, de oare ce numerele cerute ale loturilor, s'aŭ șters și s'aŭ pus altele. Prin urmare, cumpărătoruluĭ care, de exemplu, 'ĭ-a convenit, fie ca calitate de pămênt, fie ca pozițiune, fie ca preț, etc., lotul No. 100, schimbându-se numĕrul pe plan și în tabloŭ, s'aŭ schimbat toate acele însușirĭ ce a convenit cumpĕrătoruluĭ, căcĭ acel lot, astăzĭ poartă, de exemplu, saŭ No. 1 saŭ No. 500; s'a atacat decĭ legea care dă voe alegerea loturilor dupe voința cumpărătorilor, în care scop dânsa prevede cele douĕ lunĭ. Comisiunea însă, fără ca să analiseze drepturile, și să întrebe voința cumpărătoruluĭ, a vîndut! Așa că toate loturile favorabile s'aŭ dat celor agreațĭ.

Procedarea comisiuneĭ constitue o călcare de lege; constituirea eĭ o altă călcare.

Legea cere, cum am spus deja, ca ea să fie compusă de un funcționar al ministeruluĭ și de unul din proprietariĭ ceĭ maĭ greĭ impușĭ. Din cine a fost compusă această comisiune? D-niĭ G. Manolescu, șef de biuroŭ la ministerul Domeniilor, care nu e funcționar superior, și din D. Al. Catargiu, administratorul moșieĭ Maia, care nu e unul din ceĭ maĭ impușĭ proprietarĭ.

Ceĭ ce aŭ făcut parte din comisie nu întruneaŭ condițiunile cerute de lege, adică să prezinte garanțiĭ și morale și materiale, că vor lucra pe bună dreptate.

Exemplele ce le voiŭ da, negreșit culese cu multă preciziune, vor dovedi că ministerul nu putea să nu numească o alt-fel de comisiune. Exemplele sunt puține, căcĭ, ca să desvolt toate nedreptățile îndeplinite de această comisiune, ar trebui să desbat pe toțĭ cumpărătoriĭ ce sunt în sumă de peste 640, plus aceĭ ce aŭ fost respinșĭ, cu toate că aveaŭ drepturĭ.

DIN GALAȚI

Domnule Director,

Ațĭ publicat nu de mult o corespondență din Galațĭ iscălită *Un comisionar român*, care spune că Camera de comerț de aicĭ ar avea de gând să impue o garanție de 10,000 leĭ tuturor comisionarilor carĭ oferă articole în oraș și voiajază în țară.

Corespondentul D-voastre insinua chiar, că această mĕsură s'ar lua în urma intervenireĭ comisionarilor marĭ evreĭ, carĭ vor să rĕmâie singurĭ stăpânĭ pe teren

Știrea nu e adevĕrată; iar insinuarea malițioasă cade de la sine, îndată ce vĕ voiŭ aminti că președintele Camereĭ noastre de comerț este onorabilul D. senator Ioan Plesnilă, al căruĭ nume singur e o garanție că nedreptate nu se poate face românilor, maĭ ales în urma intervențieĭ unor comisionarĭ streinĭ.

Și fiind-că vorbesc de Camera de comerț de aicĭ, dațĭ'mĭ voe să maĭ desmint o asertiune rĕŭ voitoare a ziaruluĭ local *Galațiĭ*.

Ziarul în chestiune, într'unul din numerile sale trecute, avea aerul de a se face ecoul unor membri aĭ Camereĭ de comerț, nemulțumițĭ pentru că aŭ fost convocațĭ la o ședință Dumineca.

Vă afirm cu siguranță că așa ce-va nu s'a întâmplat și că întreaga Cameră e animată de dorința de a lucra ce va pentru comerțul gălățean, secondând cu multă dragoste silințele simpaticuluĭ și energiculuĭ eĭ președinte.

Este bine să se știe, că trecuta Cameră, timp de un an și jumĕtate, n'a ținut nicĭ o singură ședință și ca cea de acum să rezolve toate chestiunile lăsate în suferință, a trebuit să țină *o singură dată* ședință Duminica. Insă aceasta s'a făcut în bună înțelegere și cu consimțimântul tuturor.

De aceea ar fi bine, ca D-niĭ de la *Galațiĭ* să lase de o parte chestiile de partid și să nu caute a pune bețe în roate Camereĭ de comerț de azĭ, care 'șĭ dă toate silințele pentru a reda comerțuluĭ gălățean măcar o parte din vechea luĭ mărire.

De pe Brateș.

CURIERUL BAILOR

LACUL SĂRAT

După cum se anunțase, zilele de 20 și 21 Iulie, a fost pentru Lacul-Sărat a adevĕrată serbare, atât pentru bogațĭ—care aŭ petrecut de minune—cât și pentru săracĭ în al căror folos s'a dat serbarea.

Incă de Vinerĭ seara, vizitatoriĭ din Lac așteptaŭ cu mare nerăbdare petrecerea ca să li se maĭ alinieze suferințele și să dea pornire veselieĭ.

In timp ce aurora s'a arĕtat pe bolta cerească, în timp ce stelele dispăreaŭ una câte una d'naintea vedereĭ noastre, 21 de tunurĭ anunțaŭ pacienților că ceasul uităreĭ necazurilor a sosit și îĭ vestea pe fie-care a-șĭ depune obolul pentru săracĭ.

Ca orĭ și care, pentru sentimentul filantropic, merseĭ să particip la nobilul scop, dinpreună cu societatea *High Life* a Laculuĭ Sărat, îndreptându-mĭ pașiĭ spre piața Casinuluĭ, căcĭ ea este cea maĭ nemerită pentru ast-fel de ocasiunĭ. La fiecare pas vedeam chioșcurĭ bine montate de către drăgălașele D-ne și D-re, care-de care, se întreceaŭ să dea maĭ mult farmec acesteĭ serbărĭ. Chioșcul care 'mĭ-a isbit vederea maĭ mult, a fost unul împodobit cu florĭ, făcut de caritabila D-nă Basarăbeanu, unde s'aŭ vîndut florile cele maĭ frumoase de către D-nele și D-rele din societatea înaltă, care în timp de zile cât a durat petrecerile aŭ fost numite *Les belles fleuristes*, iar baniĭ strânșĭ prin bine-voitorul concurs al acestor persoane, împreună cu toțĭ baniĭ strînșĭ de prin cele-alte părțĭ ca: chioșcurĭ, tranvay, buvette, tombolă, etc., se va ridica un *Spital* pentru săracĭ în localitate. In acest chioșc am observat pe D-na Jeanne Vrăbiescu, gentilă ca în tot-d'auna, ne înveselea cu mult farmec la această serbare; D-ra Lucreția Basarăbeanu, D-ra Nenia Negrutzi, D-ra Nasica Basarăbeanu, D-niĭ Xenoponte Andronescu, Măcescu, directorul băilor, o persoană activă, care este și inițiatorul acesteĭ serbărĭ.

Un alt chioșc de florĭ, nu maĭ puțin elegant de cât cel d'ântéiŭ, atrăgea mulțimea. Aci am remarcat pe D-nele: Petrovitz-Armis, Butculescu, D-rele: Petrovitz-Armis, Alexandrescu, Catherine Urlătzeanu, Cantacuzino, D-niĭ locot. Catargiu, Gr. Urlătzeanu și Cantacuzino. Căișoriĭ n'aŭ lipsit, eĭ aŭ fost adușĭ din Bucureștĭ, de către D. Butculescu, aci observaĭ pe D-nele Calinderu și Apostoleanu; D-rele Marie Urlătzeanu, Ioanidi, Moratie; D-niĭ Filodor și Ganea.

Tombola a fost compusă din o mulțime de lucrurĭ de artă. La tombolă am observat pe D-nele Cantacuzino, Pilidi și D niĭ P. Balaban și Barotzi. Buvetta bine asortată cu champagne, vinurĭ, prăjiturĭ bomboane, etc. Și aci ca în toate locurile, D-nele și D-rele serveaŭ cu o eleganță remarcabilă. Ca cele maĭ distinse notăm pe D-na Vartiadi și D-ra Brăiloiu și pe D-niĭ Achile Mendel și junele Halfon. Plecând de la Buvettă un glas fermecător 'mĭ strigă: *D-le! nu ieĭ o floare? Baniĭ sunt pentru săracĭ!* Persoana de la care venea acest apel, era o brună aĭ căreĭ ochĭ fascinează, avênd *un ce* irezistibil, era în sfârșit D-ra Annette Rozescu, avênd la subțioară o frumoasă *Corbeille de fleurs*, fiind secondată de D. Nicolae Puricescu, care 'mĭ oferi: *Adevĕrul*.

Dupe această păreche vĕzuĭ maĭ multe. O D-ră și un Domn, care umblaŭ pe alee vĕnzând diferite obiecte ca: florĭ, jurnale, tutun, etc., iar baniĭ strânșĭ se puneaŭ în caseta săracilor. Printre aceste perechĭ, am remarcat pe D-ra Butculescu cu D. M. Fălcoianu, D-ra Alexandrescu cu D. Gr. Urlătzeanu.

In apropiere de chioșcurĭ se afla *gara Filantropia*, de unde începea să circule tramwaiul, ducând pe copiĭ la *gara Caritatea*. Inițiativa de a se face tramwaĭ, a fost luată de D. Ciocazan din Craiova, care'șĭ-a desfășurat toată activitatea D-sale pentru reușită. Tramwaiul a fost bine condus de către gingașele D-șoare Constantinescu și Cornica Basarăbeanu, și de către D-niĭ George C. Ioan, Alex. Puricescu și tênĕrul pianist Bărcănescu.

Această sĕrbătoare, a reușit pe deplin, producând frumoasa sumă de **8.500** de leĭ, grație activitățeĭ persoanelor numite maĭ sus.

Datoria mea este să mĕ asociez și eŭ la mulțumirile și bine-cuvîntările adresate de către săraciĭ din Lacul Sărat, acestor persoane generoase.

De la Șarul-Dornei

* * *

DE LA SLANIC

Băile de la Slănic, carĭ prin proprietățile apelor minerale, maĭ cu seamă în boalele de stomah, întrec toate stațiunile balneare din țară și pot rivaliza cu cele din streinătate, să știe că sunt proprietate a Epitropieĭ caseĭ Sf. Spiridon din Iașĭ, casă creată și întreținută de diferițĭ donatorĭ, în scopul de a funda și întreținea spitale, în scopul de a ușura claseĭ nevoiașe mijloacele de a'șĭ căuta sănătatea. Știind aceasta, să vedem dacă în adevĕr Epitropia, căreia e încredințată administrarea uneĭ averĭ colosale, să vedem dacă realizează intenția nobilă, generoasă, a atâtor donatorĭ, ce aŭ înzestrat și înzestrează zilnic această casă, să vedem dacă epitropia e pătrunsă de nobilul spirit, ce l'aŭ avut în vedere aceĭ oamenĭ marĭ la suflet, când aŭ lăsat totul pentru a alina suferințele mulțimeĭ lipsite de mijloace.

Pentru ca să fiŭ cât maĭ complect, voĭ căuta să descriŭ lucrurile maĭ de la început: Până acum 5 anĭ, locuitoriĭ din Slănic, procuraŭ cu un preț maĭ ieftin celor nevoieșĭ casele lor, pe care le aveaŭ aproape de stabilimentele de băĭ, aproape de isvoarele minerale. Epitropia văzînd în aceasta o concurență la hotelurile, la casele eĭ, recurse la tot felul de amenințărĭ, la tot felul de mijloace, pentru ca să'ĭ exproprieze, să'ĭ scoată din Slănic. Natural că locuitoriĭ ca maĭ slabĭ aŭ trebuit să cedeze a tot puternicilor, carĭ i-a trimis să'șĭ facă case la maĭ bine de un kilometru departe de centru, de stabilimentele de băĭ și aicĭ locuitoriĭ aŭ întemeiat Satul noŭ. Dar cu toate că-'ĭ aŭ scos din Slănic, epitropia continuă lupta eĭ de exterminare, prin tot felul de mijloace directe și indirecte, împotriva Satuluĭ noŭ, împotriva locuitorilor, care închiriază casele construite aci pentru o sumă de banĭ maĭ mică, celor carĭ nu le dă mâna pentru a'șĭ procura odăĭ la hotelurile epitropieĭ, saŭ la vilele ce le posedă în centru diferițĭ bogătașĭ: Așa prin influența epitropieĭ s'a încercat de a se pune locuitorilor patente, prin influența eĭ li s'a pus fonciera, peste mĕsură de marĭ, relativ cu slabul folos ce pot să'l aibă de la casele lor, pe care nu le pot închiria de cât pentru o lună saŭ o lună și jumĕtate și tot epitropia le-aŭ interzis de a avea pe lêngă casele lor vite și pasĕrĭ.

Apoĭ până acum doĭ anĭ eraŭ în Slănic, pe lêngă restaurantele calificate de cele marĭ ce aparțin epitropieĭ și altele, unde se putea mânca maĭ eftin, dar observându-se că acestea făceaŭ concurență restaurantelor eĭ, epitropia ca se poată încasa de la antreprenoriĭ acestor restaurante sume de banĭ maĭ marĭ de cât în aniĭ trecuțĭ, aŭ interzis de a se maĭ deschide alte restaurante afară de acele ce sunt proprietate a epitropieĭ.

Pentru ca să se vadă acum urmările mĕsurilor acestora luate de epitropie, trebue să se știe, că în Slănic lumea care vine am putea-o clasa în două părțĭ: Intâia parte ceĭ carĭ dispun, boerĭ, din carĭ ceĭ maĭ mulțĭ vin pentru petrecere, căcĭ ceĭ bolnavĭ se duc în streinătate, unde aŭ ideia că apele sunt mult maĭ eficace, unde pot vorbi franțuzește, fără ca să fie supărațĭ la ureche de limba românească, o limbă pentru dînșiĭ atât de barbară, și a doua parte ceĭ nevoieșĭ carĭ cine știe cu câtă greutate în cursul anuluĭ aŭ putut iconomisi și câte-va parale pentru ca să vie la Slănic, să'șĭ caute sănătatea.

Eĭ bine aceștia, carĭ vin numaĭ pentru sănătate, bolnavĭ, nu pot să'șĭ procure locuința de cât la 1 saŭ 2 kilometre departe de băĭ, de isvoarele minerale, pe când ceĭ sănătoșĭ aŭ băile, aŭ totul dinaintea lor. Ceĭ nevoieșĭ carĭ vin la băĭ numaĭ când sănătatea lor e sdruncinată cu totul, când nu le rĕmâne de cât aceasta ca ultimul mijloc de îndreptare, eĭ sunt nevoițĭ să facă un drum atât de lung, să ajungă la băĭ obosițĭ și asudațĭ cu totul; dar pe un timp ploios, cum a fost pe aicĭ anul acesta, trebue saŭ să renunțe la băĭ saŭ să se expuie de a'șĭ compromite maĭ mult sănătatea și până acum doĭ anĭ nevoiașul bolnav, căruia îĭ era peste putință să stea în Satul noŭ, îșĭ procură de la epitropie o odaie cu preț maĭ mare, căcĭ putea să realizeze o economie de la mâncare, găsind restaurante unde putea mânca maĭ eftin.

Dar nu e numaĭ locuința și masa care te pune în imposibilitate de a'țĭ căuta sănătatea pe la Slănic, maĭ e și scumpetea băilor. In aniĭ maĭ din urmă o baie costa 2 leĭ, acum costă 3 leĭ și 3 leĭ 50. Apoĭ taxele de cură carĭ le-aŭ urcat până la 35 leĭ.

Din acest procedeŭ sistematic al epitropilor actualĭ, se pot traduce foarte bine intențiele lor, se poate vedea clar că eĭ nu se conduc de generosul principiŭ, *sănătatea sĕracului* pe carĭ l'aŭ avut în vedere donatoriĭ, carĭ cu averele lor aŭ întreținut și întrețin această casă, că eĭ cu mĕsurile lor, cu scumpetea introdusă de eĭ, fac în Slănic în fie-care an viața din ce în ce maĭ imposibilă, fac ca Slănicul să devie un local, unde numaĭ cel bogat să poată să'șĭ caute sănătatea, saŭ sa poată să se distreze.

De ce în alțĭ anĭ se găseaŭ la spital în luna luĭ Iulie câte 30 de bolnavĭ și de ce acum nu s'aŭ admis de cât 8? De ce în alțĭ anĭ sub alțĭ epitropĭ se dădeaŭ celor săracĭ, carĭ nu aveaŭ loc la spital, cel puțin băile gratuit?

Dar chiar dacă D-niĭ epitropĭ n'ar avea în vedere pe ceĭ lipsițĭ de mijloace, dacă s'ar gândi numaĭ la mijloacele de a realiza cât se poate maĭ marĭ foloase și atuncĭ calea apucată de D-lor e greșită; căcĭ cu cât viața va fi maĭ ușoară pe la Slănic, cu atât va putea să vie maĭ multă lume și prin urmare se vor putea încasa maĭ mulțĭ banĭ. Nu se pot uita D-lor la dispozițiunele luate de Direcția căilor ferate, care reducênd cu aproape jumĕtate prețul parcursuluĭ cu trenul a realizat un folos cu mult maĭ mare de cât maĭ nainte

Scopul însă urmărit de D-lor trebue să fie ca în Slănic să nu poată veni de cât aristocrația, de cât ceĭ bogațĭ, carĭ să poată în liniște petrece, fără a maĭ fi deranjațĭ de mojicil nevoieșĭ, carĭ nu aŭ ce căuta la băĭ. Căcĭ când la otel numaĭ câte-va mansarde costă 3 saŭ 4 leĭ pe zi și carĭ în tot-d'a-una se rezervă pentru intimiĭ casieruluĭ, pentru cine are gust D-luĭ; în colo toate cele-l'alte odăĭ costă 5, 6 saŭ 7 leĭ pe zi și dacă în luna luĭ Iulie aĭ sta numaĭ câte-va zile, trebuĭ să plăteștĭ pe luna întreagă, când la vile trebue să plăteștĭ 200 leĭ în sus, pentru întreg sezonul, chiar dacă nu aĭ putea să staĭ de cât o sĕptămână, când masa costă 5, 6 saŭ 7 leĭ pe zi, când baia ține 3 și 3 leĭ 50, când taxa de cură e de 35 leĭ, cât de restrîns trebue să trăiască în cursul anuluĭ un funcționar, un profesor, un militar, maĭ cu seamăcând maĭ aŭ și copiĭ, pentru ea să poată să'șĭ caute sănătatea o lună la Slănic.

Administrația băilor e tot aristocratică: Un boerănaș, absolvent cel mult a 4 clase primare, vorbind însă bine franțuzește, cu mintea subțirică și cu ifosul mare, e însărcinat cu vinderea biletelor de bae. Un alt boerănaș e însărcinat cu controlul și un absolvent a școaleĭ de meseriĭ, care nu cred să aibă pretenția că ar fi boier de neam, dar prin mijlocirea cucoaneĭ D-sale, care e de familie bună a ajuns să fie însărcinat cu închirierea odăilor de la otelurile epitropieĭ.

D-lor 'șĭ caută de petrecere iar nu de treabă. Așa pe ușa casierieĭ e anunțat că casa de bilete e deschisă de la 6—10 dimineața și de la 2—4 după amiază. Cu toate aceste, boierul de la casierie nu vine de cât la 7 ore dimtneața saŭ la 3 ore dupa amiaza, așa că lumea așteaptă câte un ceas până ce se scoală, saŭ vine de la plimbare boierul nostru, saŭ dacă după o așteptare îndelungată plecĭ și întîrziind viĭ aproape de 10 saŭ 4 ore, boierul îțĭ rĕspunde de sus, că nu se maĭ poate deranja, de oare-ce casa e închisă.

In jurul D-lor, carĭ sunt la putere în Slănic, că a grupat așa zisa *nobleță* din Iașĭ și fie-ne permis a crede, că trebue să se bucure de multe avantage carĭ s'ar cuveni celor săracĭ.

Apoĭ ca atot puternic, șef al tuturor operațiunilor, întâlnim aicĭ pe Cuza intendentul de la spitalul Sf. Spiridon din Iașĭ, destul de cunoscut cred prin pălmuirea unuĭ student de la medicină, condamnat și de epitropie și de tribunal și care maĭ zilele trecute luă mașinistrul tocmaĭ în orele când trebuia să fie la hidroterapie pentru a așeza la odaia D-sale ferestrele din care causă ne fiind apă caldă, lumea a trebuit să aștepte vr'o 2 ore, fapt ce nemulțămi cu totul atât pe doctor, cât și lumea ce pe lângă că plătește atât de scump băile, apoĭ trebue să maĭ suporte și caprițiul acesteĭ creature a luĭ Holban.

De alt-fel în Slănic de 8 anĭ în schimbul scumpeteĭ întrodusă nu s'a făcut de cât un stabiliment de hidroterapie, care e cu totul Insuficient, din care cauză de multe orĭ trebue să așteptĭ cu ceasurile până ce'țĭ vine rîndul și un otel care de și nu e isprăvit, umed, cu toate aceste epitropia închiriază odăĭ ast-fel că bolnaviĭ în loc să se îndrepteze maĭ rĕŭ îș sdruncină sănatatea, otel care 'țĭ produce impresia uneĭ girezĭ (șure) de grâŭ și care pentru a satisface estetica ar trebui de sigur dărâmat.

Acum auzind că o să vie Regele, aŭ început se maĭ activeze lucrările, să maĭ curețe și să maĭ îndrepte drumurile să maĭ repare podețurile. Dar dacă Regele nu vine cheltuiala e zadarnică. Cred însă că epitropia cu sistemul eĭ de până acum o să'șĭ scoată baniĭ anul viiitor, urcând băile la 5 și 6 leĭ și taxa de cură la 100 leĭ.

Nu pot să termin înainte de a recunoaște că doctoriĭ Rusu și Pastia, însărcinațĭ cu supravegherea medicală 'șĭ fac cu prisosință datoria, ceea ce e caracteristic în tot-d'a-una oamenilor cu o cultură superioară și cu o inimă nobilă.

„De peste Dunăre“.

EPIGRAMA

LUI DECALITRU

Tu n'aĭ auzit că lumea,
Imĭ displace și doresc
In butoiŭ ca Diogene,
Viața'ntreagă să'mĭ trăesc.

—x—

Am umblat după butoaie,
Insă n'am avut noroc,
Goale nu's; te rog pe tine
Să'mĭ deșerțĭ un boloboc.

Toma Florescu.

Istoria familieĭ în anunciurĭ

Intr'un ziar din împrejurimile Berlinuluĭ, era publicat următorul anunciŭ:

„Previŭ pe toțĭ ca să nu împrumute nimic soțuluĭ meŭ Adolf Schulze, căcĭ eŭ nu voiŭ plăti. *Augusta Schulze, născută Büttner.*“

In numĕrul următor, alt anunciŭ:

„La înștiințarea nevesteĭ mele de a nu mi se împrumuta nimic, eŭ previn pe toțĭ ca să nu împrumute nimic nevesteĭ mele, de oare-ce ea a fugit de la mine. Baniĭ sunt la mine. *Adolf Schulze.*“

In urma acestora, fiul soților Schulze, publică următoarea înștiințare:

„De oare-ce părințiĭ meĭ, Adolf Schulze și soția s'aŭ despărțit și fac datoriĭ în numele meŭ, eŭ previn pe toțĭ a nu maĭ împrumuta nimic nicĭ unuia din eĭ. Eŭ nu voiŭ maĭ plăti *Ernest Schulze.*“

După vr'o 14 zile apăru un alt patrulea anunciŭ, în următorul cuprins:

„La anunciul fiuluĭ nostru Ernest, de a nu ni se împrumuta nimic, fie-care dintre cunoscuțiĭ noștri va fi rîs. Noĭ n'avem nevoe să facem datoriĭ în numele luĭ. Cine dă copiilor bucățica din gură și rabdă la bĕtrânețe, merită moartea. Amin. *Adolf și Augusta Schulze, născută Büttner.*“

DIN DEPARTARE

De ce-am plecat? O știĭ prea bine:
Am vrut să rup farmecul mare
Ce cu puterĭ fără hotare
Legase sufletu-mĭ de tine.

—x—

Crez că totul se va șterge
Când n'oĭ maĭ fi de ea aproape,
Azĭ simt că pot să și mĕ îngroape,
Și gândul tot spre ea 'mĭ va merge.

—x—

Ca și atuncĭ o vĕd ș'acuș
Mergênd a lene prin grădină,
Culegênd roze și sulfină
Privind pe gândurĭ spre Trotuș.

—x—

Și veacurĭ de-ar fi ca să trăesc
Fără sfârșit aci în lume.
Pe buze avea-voĭ al eĭ nume
Și-'n ochĭ al eĭ chip îngeresc.

V. S. B.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ (16)

ARSÈNE HOUSSAYE

Lacrimile Jeaneĭ

XIII

Turburările inimeĭ

In această atmosferă turburată în care trăia, îĭ plăcea să se gândească la Jeana cu nu știu ce aspirațiunĭ virginale. Incepuse viața prin furtună, și voia să vadă curcubeul în spațiul azurat. I se părea că se vede în aurora tinerețeĭ Jeaneĭ; ceia ce nu găsea la Marguerita găsea la această fată care nu maĭ iubise pe altul de cât pe dânsul. In zădar îșĭ zice că nu se iubește de cât o femee odată, el îșĭ mărturisa în secret că le iubea pe amândouă. Era ca într'un concert ideal unde violina alternează cu violoncelul. Credea că nu iubește în adevĕr așa de profund, dar de îndată ce se gândea în sine-șĭ, recunoștea că era stăpânit numaĭ de cât de aceste două figurĭ simbolizênd amândouă amorurile. Voia să părăsească pe una pentru alta, dar îĭ era frică de a părăsi pe acea care-l iubea maĭ mult.

In această atrăgere perpetuă către amândouă femeile, simțea fatalitatea care a făcut să se întâmple atâtea tragediĭ antice.

Intr'o zi D. Briançon nu știa unde să se ducă la prânz, îșĭ puse în minte să meargă la D-na de Tramont, sperând că poate va întâlni pe D-ra d'Armaillac. Acolo întâlni înse un pianist pe care această vorbareță adorabilă îl reținuse să dineze ca să nu piardă obiceiul vorbeĭ; și este adevĕrat că, când ea mânca singură, „frumoasa bună de clanță„ vorbea tare cu cele patru portrete ale familieĭ care-ĭ decoraŭ sala de mâncare.

Marțial ceru un loc la masă.

— Poftim, dar cu condiție ca să nu mănâncĭ.

— Asta se nemerește, n'am dejunat.

Se vorbi de lucrurĭ diferite, dar, natural, ajunse îndată la capitolul Janeĭ.

D-na de Tramont înștință pe Marțial că D-ra d'Armaillac se mărită; strigările eĭ eraŭ deja publicate.

— Ar trebui să știĭ, zise Marțial, pentru așĭ ascunde emoția că, dacă mariajul n'ar fi așa de avansat, i-așĭ face curte înfocată.

— Da, dar n'aĭ reușĭ; eu cunosc femeile

— Eștĭ bine încredințată că cunoștĭ femeele?

— Cum cunosc și pe bărbațĭ. D-ra d'Armaillac nu e din acele care cad în ghiarele lupuluĭ,

— Iĭ voiŭ face curte cu gând bun.

— Pesemne că facĭ câte odată curte cu gând reu?

Marțial nu respunse la această întrebare, era absorbit în cugetarea sa.

— Din nenorocire, urmă el, n'am banĭ.

— Nicĭ ea n'are, ațĭ fi chit amândoĭ și ațĭ face o bună figură în lume. Dacă inima îțĭ zice, este încă timp. Voeștĭ să aranjez așa ceva? Ar fi un duel între D-ta și D. Delamare. Marțĭ, Jeana va petrece seara aci pentru ultima oară înaintea ceremonieĭ. Voiŭ avea asemenea treĭ saŭ patru tinere engleze frumoase ca englezele; pe deasupra îmĭ va veni încă două pariziene și două americane; se va putea petrece tare bine; dacă crezĭ, lucrul te privește, nu lipsi. In fine comptez pe D-ta și nu voiŭ uita de ațĭ trimite un cuvênt mâne dimineață.

Pianistul, la desert, luă parte la conversație punêndu-se la piano: fu un prilej nemerit pentru Marțial de a spune bună seara D-neĭ de Tramont, sub pretext că nuĭ place muzica.

— Ceia ce mă făcea să ador pe D-ra d'Armaillac, zise el privind pianistul, este că ea nicĭ odată n'a cântat romanțe orĭ să cânte ceva reu la pian.

XIV

Primejdia de a scri scrisorĭ.

Marțea hotărâtă a fost mica petrecere la D-na de Tramont.

Cel întâiŭ care veni a fost contele de Briançon. Și e de notat că-șĭ întrerupse drumul ca să ia o scrisoare pe care o scrise Jeaneĭ și care avea să facă zgomot în lume.

Al doilea care veni fu D. Delamare. Și iarășĭ e de notat că și acesta la rândul luĭ se duse și el maĭ întâiŭ pe la D-na d'Armaillac ca să o conducă atât pe ea cât și pe D-ra, la D-na de Tramont. Jeana refuzase, judecând că ar fi maĭ bine să easă cu bărbatul după căsătorie. Cu toate că veni singur D. Delamare la intrare, privi pe D. de Briançon cu un aer de triumf.

— Săracul! cugetă Marțial dacă ar știĭ istoria femeeĭ sale n'ar maĭ fi așa mândru.

Toată lumea venise afară de Jeana și mama eĭ. Marțial se temea că nu va veni. Infine au fost anunțate și ele îșĭ făcură apariția: mama foarte veselă ca o mamă ce-șĭ mărită fata, iar Jeana era melancolică. Salută în dreapta și în stânga fără să vadă pe nimenĭ. Totușĭ vĕzu saŭ maĭ bine simțĭ că Marțial era acĭ.

D-na de Tramont se duse la dânsa și făcu micĭ desmerdărĭ.

— Bine c'aĭ venit, nu este petrecere fără tine, drăguța mea, eștĭ sufletul unuĭ salon, bucuria tuturor.

Marțial care se părea strĕin de tot ceia ce se petrecea în salon, nu slăbea din ochĭ pe D-ra d'Armaillac; o găsea maĭ frumoasă încă în paliditatea eĭ sub greutatea uneĭ pasiunĭ tradate: căcĭ se silea să pară altfeliu, nu voia să știe ce suferă în adâncul inimeĭ.

Petrecerea începea să se animeze. Pianistul se puse la piano să facă zgomot. După ce cântă el, D-na de Tramont rugă pe o tênĕră engleză să cânte ceva, Miss Jenny Ramson cântă o romanță franceză. Când sfîrși, Martial profită de zgomotul strigătelor de bravo și a felicitărilor, și salută pe D-ra d'Armaillac.

Ea respunse rece ca și cum l'ar fi cunoscut de departe: el înse inzista și voia cu orĭ ce preț să-ĭ vorbească, și ea se făcea că nu-l înțelege, Marțial se pierdu cu totul și cum se afla singur cu dânsa, în dosul unuĭ grup, voĭ să-ĭ dea scrisoarea pe care o pregătise din vreme, în caz când n'ar putea vorbi cu Jeana. Inse după figura ce avea și modul cum se purta el înțelese că nu va putea vorbi nimica cu dânsa în astă seară. Puse scrisoarea într'o mănușă și o dădu Jeaneĭ, dar ea hotărâtă a nu-l maĭ vedea, o refuză.

(Va urma)

STATUEI LUI ALEXANDRI

Din prea marea ta iubire,
Pentru-aĭ Romeĭ strănepoţĭ,
Spusu-ne-aĭ că daru-ţĭ mândru
Il avem în noĭ cu toţĭ.

Ce să vezĭ! de-atuncĭ încoace
Răsărit-aŭ la poeţĭ,
Cum rĕsar după o ploaie
Miĭ şi sute de bureţĭ.

Fă un bine ţĕreĭ tale,
Dă-te jos de-acolo încet
Şi cu mâna şterge barde:
„Tot românul e poet.“

Toma Florescu.

Blücher în decadenţă

Newyorker Handelszeitung povesteşte următoarea întâmplare, al căreĭ eroŭ e strănepotul vestituluĭ mareşal Blücher, învingĕtorul de la Waterloo:

Contele Ferdinand Frantz von Blücher, până acum treĭ anĭ locotenent în regimentul 2 de ulanĭ de gardă din Berlin, făcu nu de mult cunoştinţa uneĭ D-re din Brooklyn, Alma Löb, fiica unuĭ colector de berărie, şi se amoreză pe loc de dînsa. De oare-ce însă sora D-reĭ, la care aceasta din urmă se afla în vizită, se declarase cu energie în contra uneĭ intrigĭ amoroase, contele făcu iubiteĭ sale propunerea de a fugi împreună.

Zis şi făcut.

Perechea îndrăgită dispăru noaptea din Elkhart, oraşul de reşedinţă a suroreĭ, şi apăru puţin după aceasta în Milwankee, unde descinse la „Hotel Schlitz“ şi se cunună. Ceremonia şi cheful avură loc în zisul hotel, şi totul era vesel. Dar chiar a doua zi luna de miere fu întreruptă în mod neplăcut. Sora D-neĭ contese urmărise pe acesta din urmă şi dădu un asalt atât de energic cumnatuluĭ nepoftit, în cât acesta, „cu inima sângerândă“ se declară gata a renunţa a'şĭ reda nevasta în mâinele ocrotitoare ale suroreĭ. Cumnata întrebase pe D. conte asupra mijloacelor sale de existenţă, şi el mărturisi că primeşte de la tată-sĕŭ, bĕtrânul prinţ Blücher un ajutor lunar de 150 dolarĭ, şi că se teme că aceştĭ banĭ i se vor suprima, îndată ce se va cunoaşte căsătoria luĭ cu fata unuĭ jidan (D-ra Löb e creştină, dar tată-sĕŭ e încă jidan). Declară apoĭ că-ĭ pare foarte rĕŭ, că nu s'a gândit bine înainte de a face acest pas decisiv, şi că D-ra Alma nu e bogată. In orĭ-ce caz, el e gata să repare ce a făcut, întru cât aceasta e cu putinţă şi nu se opune ca nevastă-sa să facă demersurile necesare, pentru a deslega ceea-ce popa legase. El dădu chiar o declaraţie scrisă în această privinţă.

In urma acestora, D-na Moritz Fichtenberg, sora *conteseĭ* căzuse din cele maĭ dulcĭ iluziĭ, o luă cu sine şi episodul se sfîrşi.

D. conte a dispărut.

Cum a degenerat aristocraţia pretutindenĭ!...

MYRT

DIN REZBOIUL INDEPENDENŢEI
(1877—1878)

Se aşezase avant-posturile române şi tocmaĭ la flancul stâng fu ascuns un post special de sub-oficerĭ, a căruĭ comandă o luă după cererea sa proprie, Sub-locotenentul N.—A doua zi dimineaţă trebuia să se dea atacul pentru care toate dispoziţiile fură luate din vreme. In stânga se găseaŭ Ruşiĭ.

Spre revărsatul zorilor, Turciĭ începură un foc viŭ de artilerie, şi tocmaĭ ordinul se dăduse ca santinelele să se îndesiască şi întreaga linie să facă o mişcare spre dreapta, când o bubuitură teribilă se auzi la flancul stâng, unde se găsea postul de observaţie al sub oficerilor, comandat de sub-locotenentul N., câte-va ţipete ascuţite, pămênt amestecat cu bucăţĭ de carne se vĕzu sărind în sus, şi apoĭ nu se maĭ auzi nimic! O bombă făcu explozie acolo şi amestecând în ţĕrână pe ceĭ ce se aflaŭ în post, aruncase de dimineaţă pe recile aripĭ a morţeĭ, ostaşiĭ postaţĭ unde datoria îĭ trimisese. Tristă datorie!

Fu un minut de linişte; apoĭ tunurile din reduta turcească începură din noŭ, linia santinelilor Române îşĭ făcea mişcarea ca şi cum nimic nu se întâmplase, soldaţiĭ se mişcaŭ spre dreapta necontenit, în acea siguranţă pe care neîncrederea în puterea morţeĭ o pune în soldat, sub ploaia ferbinte de gloanţe. Ruşiĭ să desfăşurară în tiraliorĭ până la flancul stâng românesc şi întreaga linie se mişca tot la dreapta, operând acea mişcare de flanc condamnată de ştiinţă a nu se executa în presenţa inamiculuĭ.

Când trupele îşĭ luară formaţiile cerute, când coloanele de atac fură formate, rezervele se aduse pe linie şi asaltul începu. Un ceas ţinu măcelul, căcĭ fu adevĕrat măcel; Turciĭ nu se dedeaŭ scoşĭ din redută cu nicĭ un preţ şi aşezaţĭ bine în şanţurĭ şi întărirĭ, rîdeaŭ de cutezanţa asaltatorilor, care sub vâjâiturile gloanţelor păreaŭ orbiţĭ numaĭ de îndărătnicia de a se lupta fie chiar şi cu imposibilul.

Lângă reduta turcească se făcuse deja o alta de cadavre; soldaţiĭ aruncară scărĭ peste trupurile încă calde ale fraţilor lor, şi ne maĭ auzind nicĭ gemete, nicĭ chemărĭ sfâşietoare de durere ale rănitilor peste carĭ se urcaŭ, încercară în nenumĕrate rândurĭ a pătrunde în redută. Atuncĭ se auziră strigătul *Nazat* dinspre ruşĭ care începuse a se retrage deja, şi sub învălmăşeala ce produse retragerea unor trupe zdrobite moralmente şi decimate ca numĕr, Româniĭ şi Ruşiĭ se dădură ceva maĭ îndărăt, rĕmâind apoĭ cu nepăsare aproape un sfert de oră sub focurile turceştĭ fără a se decide dacă se vor retrage definitiv.

D-zeŭ făcu se vede ca din atâta sânge creştinesc vărsat fără un rezultat bun, în faţa aceste redute păgâne, să răsară ne maĭ sperata victorie!

Turciĭ suferise şi eĭ destul de mult, căzuse şi mulţĭ dintre dênşiĭ; dar ceia ce era maĭ rĕŭ, este că nu maĭ aveaŭ cartuşe. Se ştie că eĭ posedaŭ tot-d'auna, obiceiu păstrat de Turcĭ în toată campania, posedaŭ magaziile cu cartuşe lângă dênşiĭ în pereţiĭ şanţurilor; de aci acel mare avantaj că puteaŭ rezista un mare timp atacurilor, şi de la îndărătnicia lor, ca şi de la muniţia ce o aveaŭ veşnic cu dênşiĭ, nu era de cât foarte mult de aşteptat, apoĭ cum Turciĭ în toată campania aŭ păstrat o defensivă absolută, se poate face idee de cât folos le fuse avantajul de maĭ sus. Singura parte rea era că, odată scoşĭ din primele posiţiĭ Turciĭ eraŭ maĭ slabĭ, iar în retragerĭ deveneaŭ curat fugarĭ. Aŭ fost redute pe care Turciĭ le-aŭ apărat zile întregĭ contra aliaţilor, şi apoĭ le părăseaŭ peste noapte fără a da o puşcă; cauza era că în rezistenţa lor, făceaŭ abuz de muniţie, abuz care momentan le era în profit căcĭ toate gloanţele lor mergeaŭ în plin.

Ast-fel se întâmplă şi aci—trăsese atât de mult în cât putem zice că risipise cartuşele, şi acum le lipsea tocmaĭ în momentul cel maĭ hotărâtor, pentru a se declara învingătorĭ deplinĭ.

Campania din 1877 a probat un ce rar pentru istoria rĕzboaielor. Un ce, pe care din nefericire nu-l vĕzurăm nicăirĭ trecut până acum. In Istoriile streine am vĕzut descrise luptele Românilor în 1877 dar prea puţin, şi foarte desinteresat arătate. In acest rĕzboiŭ Româniĭ aŭ pus în evidenţă atâta curaj şi eroism, datorite uneĭ încăpăţînărĭ desĕvârşite a eşi victorioşĭ cu orĭ ce preţ, în cât entuziasmul naţiuneĭ franceze, în rĕzboaie, rĕmâne în urmă; cu toate că până la campania din 1877, Franceziĭ eraŭ recunoscuţĭ de Istorie ca tipul îmflăcărăţiuneĭ patriotice.

Un cuvênt maĭ mult care vorbeşte pentru Românĭ, e că aceştia aŭ fost rĕŭ, nu e un mister acestă pentru nimenĭ, foarte rĕŭ conduşĭ, le lipseaŭ multe şi făceaŭ primul resboiŭ; s'aŭ vĕzut armate francese de sute de miĭ predându-se, şi nu s'a vĕzut trupe româneştĭ cât de micĭ care să se predea până când cel din urmă nu cădea mort saŭ rănit. Resboiul din 77 va fi pentru Istorie proba cea maĭ mare, că luptele victorioase din seculele îngropate în existenţa unuĭ trecut plin de glorie, nu maĭ pot trece ca legende pentru nimenĭ!

Lipse de muniţiune a turcilor după atacul dat, aŭ simţiĭ'o Româniĭ ceĭ întâiŭ; şi cum îĭ costase scump lupta la început, de o dată să repeziră asupra reduteĭ cu strigăte sĕlbatece de victorie în ciuda Turcilor ce rînjiaŭ ca încremeniţĭ de groază, cum însăşĭ moartea le rînjia lor Atăcătoriĭ pătrunse de astă dată în redută, apucară puştile de gura ţeviĭ în chip de ciomege şi atuncĭ se începu acea teribilă luptă, remasă faimoasă, în care nu se maĭ auzea de cât sunetul tidvelor turceştĭ sub paturĭ de puşcă!

Această uimiră pe Ruşĭ care încă nu se hotărîse dacă se întorc şi eĭ asupra reduteĭ, saŭ vor continua retragerea pe care o începuse ceĭ întâiŭ şi încă de mult;—dar când vĕzură pe Turcĭ fugind şi sărind pe din toate părţile din şanţurĭ şi din mijlocul reduteĭ întocmaĭ ca puĭ de paserĭ, în a căror cuib aŭ intrat uliul, atuncĭ veniră şi eĭ.

Reduta fu luată şi după puţin repaos începu să facă ridicarea rănitilor şi morţilor, iar peste aceştia şi aceĭ ce-ĭ cărau începu să cadă o ploae mĕruntă amestecată apoĭ cu fulgĭ de zăpadă;... fioros tabloŭ presentând ochilor aceĭ oamenĭ purtând pe umerĭ trunchiurĭ omeneştĭ din care sîngele curge mânjindu-le faţa, mâinele, haine, tot! O sermane şi nobile sarcinĭ când voĭ sunteţĭ „fraţĭ“ cât de uşoare păreţĭ!

Să făcură rapoartele şi situaţia pierderilor din această iz şi ziarele îşĭ făcu datoria a anunţa numĕrul morţilor şi la rănitilor, odată şi cu victoria pe care însă o scrise cu litere marĭ şi frumoase. Cine adusese Victoria? Ce era această victorie ce merita a fi scrisă cu litere maĭ deosebite? A! era preţul vieţilor pierdute, era plata schilozilor ce şi eĭ uitând picioarele rupte, mânĭ, ochĭ scoşĭ, zâmbeaŭ fericiţĭ la auzul acestuĭ nume „Victoria“.

Numele celor morţĭ saŭ rănitĭ fu publicat; între ceĭ dintâiŭ fu scris şi sub-locotenentul N.

Pentru ceĭ rĕmaşĭ în ţară, orĭ cât victoria le măgulea speranţele unuĭ viitor frumos, numele celor ce plătise cu viaţa aceste victoriĭ, veneaŭ ca loviturĭ de cuţite în inimile celor căror aparţineaŭ morţiĭ saŭ răniţiĭ, acelor ce doriaŭ victoriile ce-ĭ dreptul dar, o egoism! fără ca aĭ lor scumpĭ să fie răpiţĭ de ghiarele recĭ ale morţiĭ ce nu alegea...! Pentru fie care nume de mort, indiferent la cea maĭ mare parte, trebuia să se verse lacrimĭ amare de douĭ, treĭ. fiinţe a căror inimĭ tremurând de grijă eraŭ de mult alăturĭ de scumpiĭ lor pe câmpul de luptă.

Câţĭ părinţĭ, neveste, copiĭ, după vre-o luptă recitind pe lista morţilor pe aĭ lor, tresăreaŭ de bucurie zicând: Ah! Al nostru nu e! Şi câţĭ, maĭ puţinĭ, în acelaşĭ timp citind aceiaşĭ listă rĕmăniaŭ fără cunoştinţă lovitĭ de trăsnetul dureriĭ, vĕzînd pe al lor!

Intocmaĭ cum pe listele ce arĕt numerile eşite la loteriĭ, sbor ochiĭ emoţionaţĭ aĭ celor ce aŭ şi eĭ bilete, astfel, dar cu emoţiunĭ ce las inima sîngerîndă. caut, sorb, numele scrise pe listele „Victorieĭ“ aceĭ ce îşĭ aŭ pe aĭ lor pe câmpul de bătae!

Pentru sub-locotenentul N. plânse amar o mamă, două surorĭ şi o streină, o copilă a căruĭ inimă fusese luată de dênsul, copilă pe care el o iubise şi poate chiar în pripa morţiĭ, în postul de observaţie, el gândia numaĭ la dênsa, cu toate că eĭ nu avusese încă timpul aşĭ spune că se iubesc.

Aceste patru fiinţe plânsese mult şi durerea lor era îndoită, căcĭ veştile de pe câmpul de glorie spuneaŭ că acel post fusese transformat în bucăţĭ de pămînt şi carne, decĭ al lor murise de două orĭ!

Odată cu lacrămile uneĭ mame mulţĭ auzind de ştirea aceasta zisese poate: bravo, victoria a fost cu aĭ noştriĭ! (?)... Aĭ lor!

Durerea uni la un loc pe cele patru fiinţe; căcĭ şi acea copilă veni să stea de acum lângă mama ce nu maĭ avea fiŭ, lângă surorile ce li se răpise fratele; şi pentru N. acum purtaŭ doliŭ o mamă şi treĭ surorĭ în loc de două. Nu fusese greŭ aceste streine a pretinde şi ea dreptul de soră şi a se esplica cine este şi ce caută, de bună voe într'o casă în care intrase jalea şi durerea!

Resboiul se sfîrşi, pacea să încheiă; trupele se întorceaŭ triumfătoare în ţară, care trebuia să-ĭ serbătorească ca pe eroĭ, să-ĭ primiască cu florĭ...... Mama zisese cu tristeţe: noĭ sĕrmanele nu avem pe cine primi!

Acum descurajarea veni maĭ adênc, când, ce ar fi dacă se întorcea şi al lor? Unul maĭ mult!

Toată ziua muzicile cântară imnurile resboinice, imnurĭ ce înalţ inimile, ce discreţesc frunţile, imnurĭ ce atingând urechea trec ca firĭ de mândrie şi fac pe copiĭ, femeĭ, bătrînĭ să zică: Am putea fi şi noĭ eroĭ?

Cât ţinu trecerea pe sub arcurile de triumf, câte patru femeile stătură în casă cu capul plecat pe mâinĭ, udând în lacrimĭ batistele cu marginĭ negre! „Noĭ nu avem ps cine primi“ maĭ suspinaŭ ele din când în când.

Nicĭ D-zeŭ nu fu scutit: crud, fără durere, nepăsător, barbar, şi alte vorbe grele i se aruncase şi probabil că pe nedrept; ce strica el? Cu voia luĭ se fac resboaele? Resboae a propagat el între oamenĭ? Saŭ înfrăţire? Când a zis el popoarelor ca să se omoare între ele? El este D-zeul păciĭ; iar gloria, ambiţiunea, sunt D-zeiĭ resboaelor! De geaba i se imputaŭ luĭ victimile luptelor pe care el nicĭ odată nu le-a dorit.........

Tocmaĭ seara, târziŭ, se termină primirea eroilor! Toţĭ eraŭ eroĭ! Şi aceĭ ce se ascunsese prin podurĭ, şi aceĭ de prin şanţurile depărtate de focurĭ, şi aceĭ ce remăsese lângă Dunăre, eraŭ la fel eroĭ cu aceĭ ce aveaŭ pielea găurită de gloanţe. De sigur ca să fiĭ eroŭ nu era nevoe să fiĭ rănit; dar nu e maĭ puţin adevĕrat, că câţĭ-va, puţin din fericire, aveaŭ a'şĭ reproşa conştiinţeĭ...... noroc că Istoria acopere cu voalurĭ şi uită pe laşĭ când alţiĭ aŭ plătit şi pentru aceştia.— Aşa şi acum; printre şirurile celor ce se întorceaŭ cu triumf, eraŭ şi din aceĭ a căruĭ corp cu plăcere l'ar fi primit bătrâna Dunăre!

Seara se terminase totul şi în durerea lor, cele patru femeĭ nu maĭ băgară de seamă că se făcuse noapte, că uşa cămereĭ în care stăteaŭ ce deschisese şi un om remăsese pe prag oprit de privelişte a ce i se presenta ochilor, un om în adevĕr neaşteptat!

Şi luna pare că se oprise în loc privind întreagă pe fereastra aceleĭ camere, în care durerea întunecase opt ochĭ după ce'ĭ storsese de lacrimĭ!

Se auzi un strigăt: mamă!

Care-ĭ femeea aceea ce adormită chiar în braţe de moarte nu s'ar fi deşteptat la acest nume dulce „mamă“ spus de copilul sĕŭ?

Era oare umbra iubituluĭ lor care apăruse în cameră? Nu! Nu! Imbrăţişerile, sărutările aceluĭ ce se repezise la ele, le arĕtaŭ că nu e umbră; şi mult timp ar fi stat eĭ sub draga îmbrăţişare dacă un oftat scos de a patra femee ce sta rezemată de un scaun, nu le aducea aminte că nu sunt singurĭ acolo!

Copila, a patra fiinţă ce avusese parte la plâns, la doliŭ, dar care era o streină în casă acum, părea întocmaĭ unuĭ preot ce'şĭ făcuse meseria lângă un cosciug!

Ea nu putea să îmbrăţişeze, ea nu putea să sărute pe acel ce era numaĭ al celor treĭ femeĭ; durerea le unise ce-ĭ dreptul, dar oare bucuria va face tot aşa? Ce nume purta ea acolo? Se chema dênsa mama luĭ? Soră? Avea vre-un drept?

Când cine-va iubeşte suferinţele pentru fiinţa iubită lasă pe faţă-ĭ trăsurĭ ce par maĭ dulcĭ, fac maĭ frumos în ochiĭ celuĭ l'alt. Spune'mĭ tu care iubeştĭ o femee, plecĭ de lângă dânsa, depărtarea ta o face să sufere, revenind o găseştĭ maĭ slabă..... dar inima ta nu spune sincer că ea e maĭ frumoasă acum? Poate pentru alţiĭ slăbirea a făcut-o maĭ urâtă, dar pentru tine care eştĭ causa suferinţelor eĭ, ea pare mult maĭ frumoasă şi o iubeştĭ acum şi maĭ mult!

Mistere încă ne pătrunse până acum. Atins de aceleaşĭ sentimente N. dând cu dulceaţă de oparte pe mama şi surorile luĭ păşeşte către aceea ce în rochiaĭ neagră, cu faţa albă, rumenă de emoţiune în acelaşĭ timp, cu mânele lăsate în jos şi sub razele auriĭ ale luneĭ ce cad drept pe ea, i se pare un înger! Şi ca şi înaintea uneĭ icoane, cade el în genunchĭ zicându'ĭ că la ea s'a gândit tot-d'auna şi că ea a fost D-zeul la care s'a rugat în orele grele prin care a trecut. Apoĭ, sub privirile oare cum pline de reproş ale mameĭ şi surorilor zise el: aĭ fost D-zeul meŭ, fiĭ soţia mea!

In urmă, aşa luminaţĭ de lună numaĭ, istorisi el cum a scăpat de moarte în acea dimineaţă când o bombă făcuse esplosie în mijlocul postuluĭ; cum el împreună cu un sergent fură găsiţĭ de Ruşĭ amestecaţĭ cu ţărină, leşinaţĭ şi rănitĭ. Cum aŭ fost duşĭ la o ambulanţă rusească unde aŭ fost îngrijiţĭ până la sfârşitul resboiuluĭ, când auzind de ordinele de plecare ce s'a dat trupelor, aşa încă suferind de un picior şi umĕr alergă la aĭ sĕĭ; uitând durerile numaĭ şi numaĭ ca să nu ajungă ceĭ-l'alţĭ a casă înaintea luĭ.

Toată noaptea o petrecură mama cu copiiĭ sĕĭ istorisindu-şĭ uniĭ altora ce avură a suferi.

Peste treĭ zile N. aduse de la regiment decoraţiile ce i se dete, iar cadoŭ pentru nuntă aduse logodniceĭ sale gradul de locotenent, grad pe care ţara recunoscătoare îl dase ca recunoştinţă pentru serviciile ce aduse în resboiul de Independenţă.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Paşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8.40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 noaptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3.32 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5:30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.46 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăseştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d, din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d. — *De persoane* din Bucurdştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,58 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU.
TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.